

подножіето на гората, поченъ да поучава ученицитѣ и народътъ, и направи къмъ тѣхъ прѣчудесното онуй поученіе което се нарича, поученіето на гората, което обнема напълно сичкитѣ догмы на Исуса Христа и съкращеніето на сичкото Евангеліе. Въ него говори че блаженството са състои въ сиромашеството, въ бѣдността, въ сълзытѣ на покаяніето, въ любовта, въ правдата, въ милостынята, въ сърдечната чистота, въ миротвореніето, въ търпѣніето на изгнаніята, въ прѣзираньето на богатството, на почеститѣ и на славата на този свѣтъ. Въ туй поученіе той още показва че не е дошълъ да разруши законътъ, но да го изпълне, и да го постави въ чистотата му, като го отчужди отъ пагубнитѣ тълкованія на Фарисейтѣ. (Лук. 3. 6—23. Марк. г. 1—19. Мат. ѓ. 1—20. ѓ. ѓ. 10—21.).

§. 21. *Исусъ поучава за Христіанскитѣ добродѣтели, дава образъ на молба, и очистя единъ прокаженъ.*

И за да покаже че съвършенството на законътъ на благодатъта е повече отъ Моисеевътъ законъ, запретява не само убійството, блудството и клетвопрѣстъпаньето, но и просто охулваньето на ближнійтѣ, и лошето желаніе къмъ лошитѣ общества, разжестваньето, клетвата, отмѣстяваньето; повелѣва помиреніе съ противникътъ, незлобіето, любовта къмъ враговетѣ, милостынята, нелицемѣрната молба; дава досточуденъ образъ на молитвата ОТЧЕ НАШЪ, която е превъсходенъ урокъ на нравственостъта; осѣжда лицемѣріето, суетното прилѣжаніе, сребролюбіето, грыжитѣ за да придобыймы или да упазимъ добринитѣ на този свѣтъ, осѣжданьето и дързостлы-